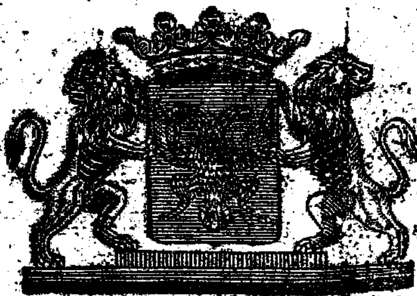
A°. 1833. N°. 122.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 12 October.

FRANKFORT, den 8sten October.

In een berigt van de Poolsche grenzen, van den 26sten September, leest men het volgende: « Toen de Poolsche patriotten vernamen, dat Keizer *Nicolaas* zijne terugreis door het Koningrijk Polen zonde nemen, vleiden zij zich eenigzins, dat de conferentien der monarchen te Schwedt en Munchengrätz eenige gunstige gevolgen voor hun vaderland zouden gehad hebben. Maar sedert het weigerend antwoord des Keizers, betrekkelijk de deputatie van Warschau, is bekend geworden, is hunne hoop op eenmaal weder geheel vervlogen. Men kan wel aannemen, dat juist het belang, hetwelk men in Engeland en Frankrijk voor de nationaliteit van Polen heeft getoond, de zaak meer benadeelt dan bevordert, omdat men aldaar niet zou nalaten, zich op iedere gunstige beschikking ten behoeve der Polen te verheffen, en ze aan den invloed der betrokkene kabinetten op de staatkunde der Noordsche mogendheden toe te schrijven.»

Van den 9den October.

Men spreekt van eene bijeenkomst der vorsten van Zuid-Duitschland, welke eerlang zou plaats hebben en als eene voortzetting der conferentien van de monarchen te Schwedt, Munchengrätz en Linz zou te beschouwen zijn. Dat op de plaats gehad hebbende bijeenkomsten van eenige monarchen in December een algemeen congres te Schönbrunn bij Weenen volgen zal, wordt voor eene uitgemaakte zaak gehouden.

— De correctionele regtbank te Tweebruggen heeft vonnis geveld over de aanklagte tegen den koopman *Baumann* en de kandidaten *Eifler* en *Barth*, wegens beschimping en bedreiging van den wachtpost bij de gevangenissen. Bij de behandeling dezer zaak heeft de kandidaat *Barth* zeer hevig uitgevaren tegen den soldaat *Götz*, die als getuige was verschenen, en zich ook zeer beleedigende uitdrukkingen tegen den procureur-generaal veroorloofd. *Eifler* werd tot drie maanden en *Barth* tot eene maand gevangenisstraf veroordeeld; maar de koopman *Baumann* ter dezer zake vrijgesproken; terwijl hij echter, wegens een ander vergrijp, [illegible] der eer, namelijk, van den veldmaarschalk prins *van Wrede*, als hof-commissaris, tot [illegible] veroordeeld. *Eifler* is ook nog wegens beschimping en mishandeling van politie-dienaars met eene maand gevangenis gestraft.

In den avond van den 26sten September hadden zich eenige jonge lieden te Tweebruggen, vrienden van de veroordeelden, in eenige koffijhuizen verzameld; men dacht, dat zij iets zouden ondernemen, maar er zijn geene buitensporigheden voorgevallen.

De boekdrukker *Rost* en de boekbinder *Keller* te Tweebruggen zijn, wegens de uitgave van eene brochure, getiteld *de Tijdgeest, aan de vrienden der vrijheid toegewijd*, tot drie maanden gevangenis veroordeeld.

De aanklagte tegen Dr. *Wirth* zal den 10den dezer voorgenomen worden.

— De graaf *Augustijn Capodistrias*, die na den dood zijns broeders gedurende eenigen tijd het bewind in Griekenland gevoerd heeft, bevindt zich tegenwoordig te Munchen.

WEENEN, den 1sten October.

Volgens berigten uit Brunn, is Z. M. de Keizer gisteren voormiddag, bij de oefeningen der troepen in het kamp van Turas, met het paard in eene door den menigvuldigen regen doorweekte plaats geraakt. Het paard zonk er zoo diep in, dat het bij de inspanning, om er uit te komen, met den Keizer op zijde viel. Z. M. werd ligt aan den voet en de dij gekneusd en Hoogstdeszelfs kleederen werden nat, maar overigens is Z. M. zoo weinig leed wedervaren, dat Hoogstdezelve, na van kleederen verwisseld te hebben, weder te paard is gestegen en de manoeuvers nog gedurende drie uren heeft bijgewoond.

BERLYN, den 6den October.

Den 27sten September, des morgens om 8½ uur, is Z. M. de Keizer van Rusland met zijn gevolg te Riga aangekomen, en heeft dadelijk, na van paarden verwisseld te hebben, de reis naar Petersburg voortgezet.

ZWITSERLAND.

Bazel 5 October. Gisteren had Bazel het aanzien van eene veroverde stad. Het aan Bazel-landschap toegekend geschut, bestaande uit 5 twaalfponders, 2 zesponders, 2 houwitsers, 18 vierponders, 1 tweeponder en 2 eenponders werd naar Liestal vervoerd. Heden zijn de legerwagens met 1200 geweren gevolgd. Maandag zal de munitie getransporteerd worden.

PARYS, den 5den October.

Men verneemt van goederhand, dat noch de maarschalk *Bourmont*, noch de generaal *Larochejaquelin* hun ontslag genomen hebben; maar dat zij door don *Miguel* teruggezonden zijn, om de Portugeesche officieren te voldoen, die op eene uitdrukkelijke wijze tegen derzelver bevel protesteerden, bewerende, dat zij zelve bekwaam genoeg waren, om de soldaten ten strijde te voeren, en dat zij daarom niet door vreemdelingen wilden aangevoerd worden. Het is om die reden, dat de bevelhebbers *Bourmont*, *Clouet* en vele andere hoofd-officieren hunne dienst aan don *Carlos* hebben aangeboden, die dezelve dan ook heeft aangenomen. Men vermoedt, dat don *Carlos* in Spanje aanspraak op den troon zal maken, en om die reden Portugal heeft verlaten.

— Het schijnt het oogmerk van don *Miguel* te zijn, vooreerst het beleg van Lissabon op te breken, en zich gedurende den winter terug te trekken achter de sterke stelling van Torres-Vedras, welke hij op dit oogenblik versterkt, om zich te dekken tegen een aanval van den kant der bezetting van Lissabon. Hij versterkt ook een gedeelte van de rivier de Taag, om zich te weer te stellen tegen de troepen van Oporto.

— Ten bewijze dat de Koningin van Spanje het bestuur des lands voor hare minderjarige dochter heeft aanvaard, dienen de volgende besluiten:

« *Eerste Besluit.* « Heden kwartier voor 3 ure, heeft het Gode behaagd, de ziel van onzen dierbaren en beminden gemaal, den Koning *Ferdinand*, welke thans de hemelsche gelukzaligheid geniet, tot zich te roepen; en als Koningin-Regentes (*Gubernadora*) gedurende de minderjarigheid mijner doorluchtige dochter, donna *Isabella II*, geef ik hiervan berigt aan den raad met de droefheid, welke ik natuurlijk na eene zoo treurige gebeurtenis gevoel, opdat de noodige maatregelen in deze omstandigheid genomen worden.

« Aan den Hertog, President van den Koninklijken Raad, 29 September 1833.»

Tweede Besluit. « Als Koningin-Regentes van dit Koningrijk, gedurende [illegible] *Isabella II*, en opdat de aangelegenheden van dezen Staat geene vertraging ondervinden door het overlijden van mijnen welbeminden gemaal, Koning *Ferdinand*, die thans in het genot der hemelsche zaligheid is, bevestig ik hiermede den secretaris van Staat, don *Francisco de Zea-Bermudez*, don *Joseph de la Cruz*, den graaf *d'Ofalia*, don *Juan de Gualberto Gonzales* en don *Antonio Martinez*, in hunne administrative bedieningen, zijnde zulks mijn wil: gij zult dit doen kennen aan wien zulks behoort.

« Aan don *Francisco de Zea-Bermndez* 29 Sept. 1833.»

Derde besluit. « Voldaan wegens het goede gedrag van alle autoriteiten des lands, en verlangende, dat de aangelegenheden van den Staat geene vertraging ondervinden door het overlijden van mijnen dierbaren gemaal, Koning *Ferdinand*, welke thans in het genot der hemelsche zaligheid is, kom ik heden als Koningin-Regentes en uit naam mijner dierbare dochter, de Koningin donna *Isabella II*, allen en elk in het bijzonder in derzelver respective bedieningen bevestigen; ik beveel hun daarin voort te gaan, en regt te laten wedervaren en rust te geven aan die gedeelten van mijn volk, waarover zij gezag uitoefenen. Zulks is mijn wil, en gij zult dit besluit ter kennisse brengen van wien zulks behoort.

« Aan den hertog president van den Koninklijken Raad.

« *Van het Paleis 29 September 1833.*»

— De tegenwoordige regentes van Spanje *Maria Christina*, is eene Prinses van Napels. Zij is 27 jaren oud, en heeft eene dochter bij Koning *Ferdinand*, den 10den October 1830 geboren, genaamd *Maria Isabella Louisa*, welke haren vader moet opvolgen. Don *Carlos*, die haar den troon betwist, is 45 jaren oud, en heeft een zoon, oud 15 jaren. De tweede broeder van *Ferdinand* is don *Francisco di Paulo*, oud 34 jaren.

BOXTEL, den 9den October.

Op gisteren den 8sten October, zijn alhier aangekomen twee Belgische deserteurs, zijnde een wachtmeester met een lancier, met hunne paarden en volle wapenrusting. Zij beklagen zich zeer over de mishandeling hunner officieren; eene groote menigte deserteurs gaat naar Frankrijk.

MIDDELBURG, den 9den October.

Den 6den dezer heeft zich te St. Anne (4de district), onder geleide van 2 Belgische marechaussées, aangemeld een persoon, zich noemende prins *Batiste Stanislaus Konstantijn*, zeggende te zijn geweest generaal in Fransche dienst, den wensch te kennen gegeven hebbende, om zich naar den Haag te mogen begeven, ten einde er Z. M. te spreken. Daar het echter bleek, uit een papier, waarvan die persoon voorzien was, dat hij in Brugge, wegens vagebondage, 24 uren had vastgezeten, en vroeger in Frankrijk een gelijk vonnis had ondergaan, is hij niet toegelaten, maar van de grenzen afgewezen geworden.

'sGRAVENHAGE, den 10den October.

Eindelijk is gisteren avond de zoo lang verwachte prins *Felix van Schwartzenberg*, majoor in dienst van Z. M. den Keizer van Oostenrijk, in deze residentie aangekomen en aan het hôtel *de Bellevue* afgestapt. Hij is met eene bijzondere zending aan ons hof belast, en is bloedverwant van den vorst van dien naam, die, kortelings geleden alhier was aangekomen, en die zich thans te Londen moet bevinden. Het is alzoo thans eerst, dat bovengemelde prins zijnen last zal volbrengen, welks inhoud reeds door zoo vele bladen is vermeld, en die allezins een vredelievend doel ten oogmerk moet hebben.

— Onderscheidene der ministers hebben, nog voor de opening der kamers, die op den 21sten dezer invalt, deze stad voor weinige dagen verlaten. Zoo heeft de minister van financien het voorzitterschap te Amsterdam gaan bekleeden van de aldaar gehouden algemeene vergadering van het amortisatie-sijndicaat, en is de minister *Verstolk*, voor familie-aangelegenheden, ook naar de hoofdstad, naar men zegt, vertrokken. Na de aankomst van prins *van Schwartzenberg* zullen echter waarschijnlijk de ministers terugkeeren, daar er welligt over diens zending wel eenige raadvergadering zal moeten worden gehouden.

— De *Staats-Courant* behelsde gisteren de nota, die door de Belgische gevolmagtigden aan de conferentie is ingediend, doch voegt er bij, dat derzelver openbaarmaking streed met gemaakte afspraken, en alzoo betrekking had tot mededeelingen, die natuurlijkerwijze door de regering zouden worden gedaan. Met gespannen verwachting ziet men dezelve te gemoet.

— Bij resolutie van den minister van financien van het begin der vorige maand, is, ter wegneming van de twijfelingen, welke, ten opzigte van de regeling der aanslagen van *tappers*, enz., nog bestonden, door Z. Exc. te kennen gegeven, dat, de bepaling van § 2 van art. 11 der wet van 16 Junij 1832, dusdanig behoort te worden ingevoerd, dat de bovengenoemde patentpligtigen vooreerst gerangschikt worden in die klassen, waarin zij, naar tabel 14 der wet van 1819 [illegible] dat op die klassen worden toegepast de regten, bepaald bij tarief B der wet van 16 Junij 1832 voornoemd, en de uitkomst hiervan met 50 pCt. vermeerderd; en dat, eindelijk, de patentpligtigen gerangschikt worden in zoodanige klassen van het evengemelde tarief, als waarvan het regt naast bij komt aan de alzoo met 50 pCt. verhoogde som; dat bij gevolg de woorden van art. 11 § 2, voormeld, « *aan hetwelk zij naar de wet van 21 Mei 1819 zijn of zouden behooren te zijn onderworpen geworden* » verstaan moeten worden, niet van de tariefs-bepaling der wet, maar van hare klasse bepaling.

AMSTERDAM, den 10den October.

Beurs-berigten van den 9den dezer.

In onze binnenlandsche fondsen was heden tamelijk veel handel; er toonden, zich zoowel in $2\frac{1}{2}$ pCt. als 5 pCt. certificaten veel koopers voor binnenlandsche rekening; evenwel sloten de koersen iets slapper, veroorzaakt door de houding der Spaansche fondsen. De handel in sijndicaat en kansbiljetten was wel niet aanzienlijk, doch hebben ook de prijzen derzelven eene kleine reactie geleden.

Russische fondsen, minder gewild dan gisteren, voornamenlijk papier-roebels bleven geoffereerd.

Zoo het scheen waren er verscheidene verkoopers in Duitsche fondsen voor Brabandsche rekening; de prijzen derzelven hebben daardoor nagenoeg eenen teruggang van circa $\frac{5}{8}$ geleden.

In Fransche fondsen [illegible] ook tot verlaagde koersen eenige omzetting.

Zeer beduidend was wederom de daling in alle Spaansche fondsen; men wilde weten, dat dezelve op de beurs van Parijs van Maandag 6 pCt. en in Antwerpen 4 pCt. achteruit gegaan zijn, ook Fransche fondsen hadden in Parijs eene reactie van 1 pCt. geleden.

Te Parijs waren menigvuldige geruchten betrekkelijk Spanje in omloop; men sprak van eenen opstand in Catalonjen, ten behoeve van don *Carlos*; men wilde weten, dat dezelve, vergezeld van *Bourmont*, reeds in Spanje was en zich tot Koning geproclameerd had; men sprak onbewimpeld te Parijs ook dat het Fransche gouvernement troepen naar Spanje zenden zoude, zoodra *Bourmont* eene poging tot burgeroorlog doen zoude. Dit alles waren beurs-geruchten te Parijs, en dezelve worden hier medegedeeld zonder voor de echtheid te willen instaan; het blijft intusschen zeker, dat de dood des Konings van Spanje in dit oogenblik voor Europa van veel belang is, doch eene botsing daaromtrent tusschen de mogendheden is wederom niet te vreezen, daar wij gewoon zijn alles *diplomatiek* behandeld te zien; ook hierbij zal de diplomatie werkzaam zijn, men moet intusschen in allen gevalle eerst nadere berigten uit Spanje afwachten.

Zie hier de fluctuatien der beurs:

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. $47\frac{3}{4}$, $\frac{11}{16}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{13}{16}$, $\frac{7}{8}$, 48, $47\frac{7}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{13}{16}$ gebleven; 5 pCt. $91\frac{7}{8}$, $\frac{15}{16}$, $\frac{7}{8}$, $\frac{3}{4}$, $\frac{11}{16}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{9}{16}$ op het eind der beurs gedaan; kansbiljetten $20\frac{3}{4}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{7}{16}$ à $\frac{1}{2}$ gebleven; oude sijndicaat $84\frac{3}{4}$, $\frac{13}{16}$, $\frac{11}{16}$, $\frac{9}{16}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$ gebleven; nieuwe $68\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, 68 à $\frac{1}{8}$ gebleven; voor handelmaatschappij was geld à $93\frac{5}{8}$ en $\frac{3}{4}$.

Rusland. Oude Russen $100\frac{7}{8}$ à 101, nieuwe $101\frac{1}{8}$; Russen van 1831 en 1833 91, $90\frac{7}{8}$, $90\frac{3}{4}$ gedaan, papier-roebels $65\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ gebleven met verkoopers.

Frankrijk. 3 pCt. $74\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$ gedaan; *Engelsche* 3 pCt. $88\frac{7}{8}$ pCt. verhandeld.

Oostenrijk. $90\frac{5}{8}$, $\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$ in posten verhandeld.

Spanje. 5 pCt. $54\frac{1}{4}$ tot 55 toe en van 55 tot $53\frac{3}{8}$ toe verhandeld; bleven $53\frac{3}{4}$ pCt. met zeer aanzienlijke omzetting; 3 pCt. 35, $34\frac{1}{2}$, 34 pCt. gedaan; 4 pCt. $42\frac{1}{2}$ à 42 pCt. gedaan; uitgestelde $10\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ en 10 pCt. gedaan; obligatien cortez $16\frac{11}{16}$, $\frac{7}{16}$, $\frac{3}{8}$ gebleven.

Brazilianen $1\frac{1}{4}$ slapper, *Grieken;* circa 2 pCt. slapper dan gisteren.

Beurs van den 10den October.

Onze beurs was heden wederom zeer in beweging. *Spaansche fondsen* hebben wederom eene hoofdrol daarin gespeeld, en zijn dezelve wederom nagenoeg $1\frac{1}{2}$ pCt. lager dan gisteren verhandeld.

Hollandsche fondsen hebben, niettegenstaande veel daarin gekocht wierd, zich niet op de hoogte van gisteren souteneren kunnen, en zijn zoowel $2\frac{1}{2}$, 5 pCt. als sijndicaat $\frac{1}{2}$ pCt. achteruit gegaan.

Russische fondsen en Duitsche fondsen, almede met verkoopers; Russen van 1831 en 1833 90 à $\frac{1}{4}$; roebels $64\frac{3}{4}$, $\frac{1}{4}$, 64 gebleven; Duitsche metalieken $90\frac{1}{8}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$ gebleven.

Fransche 3 pCt. fondsen zijn à $72\frac{3}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ verhandeld, hetwelk $2\frac{1}{2}$ pCt. lager circa dan gisteren is.

De aanleidende oorzaak dezer daling is, naar men wilde weten, dat te Parijs den 8sten dezer 3 pCt. rente $2\frac{1}{4}$ pCt. flaauwer waren; van Antwerpen komen perpetuelen 2 pCt. flaauwer af.

Men sprak te Parijs van eene *insurrectie in Spanje; ten gevolge daarvan zouden 35,000 man Fransche troepen bevel gekregen hebben om in Spanje in te rukken, dit heeft ongunstig op de Fransche beurs gewerkt.*

ARNHEM, den 11den October.

Hun Edel Groot Achtbaren de staten der provincie Gelderland zijn gisteren vergaderd geweest ter benoeming van een lid der Tweede Kamer van de Staten Generaal, in plaats van wijlen den heer baron *van Randwijk*, en hebben daartoe verkozen den heer Jr. *W. L. F. C. van Rappard*, officier bij de regtbank van eersten aanleg te Zutphen.

Mengelwerk.

Rijn-Scheepvaart.

Wij kunnen niet nalaten het zeer zaakrijk en doeltreffend artikel van het *Algemeen Handelsblad*, van 3 October ll., te beantwoorden, en te beginnen met den schrijver daarvan ons kompliment te maken, en geluk te wenschen, met de hoeveelheid latijn, welke hij magtig is. Waarlijk, mijnheer moet al zeer knap wezen, en gul ook daarmede; want hij houdt het voor gewis, dat wij er even zoo veel van verstaan als hij. Het zij ons echter vergund, hierbij op te merken, dat dit, vooreerst, eene zeer gewaagde stelling is, maar die zoo veel te ligter door hem kon gewaagd worden, als het ons, zoo voor de hand, onmogelijk is te bewijzen, dat wij geen latijn verstaan; — dat, vervolgens, de gunstige gedachte, die mijnheer van ons heeft, bij deskundigen wel eens voor zeer onbepaald en equivoque kan gehouden worden, [illegible] ons ten minste niet [illegible] wel dat latijn magtig is; — eindelijk, dat al dat latijn bij den handel zeer mager te pas komt, en bij menig een de gedachte doet oprijzen: « die man moest « zich liever bij zijn latijn houden, dan over handel en scheepvaart hoo- « ge wijsheid uit te kramen! »

Minder kunnen wij mijnheer geluk wenschen, dat hij zich zoo boos maakt. Wie weet evenwel of het latijn niet daar van daan komt? hoewel dit het eerste voorbeeld zou zijn, dat boosheid de gaaf der talen medebrengt. En dat zoo lang boos! meer dan drie kolommen lang! Het schijnt, dat mijnheer geene tegenspraak kan velen; eene zekere kitteloorigheid! waarom niet? Het moet inderdaad hard vallen, (want wij willen edelmoedig zijn) wanneer men zoo lang gewoon is alleen te spreken, en 300 orakels in 't jaar aan het publiek toe te smijten, dat er eindelijk iemand komt, die zich durft verstouten om te zeggen: « Mijn lieve man, gij hebt het mis: uwe redenering raakt kant noch wal! » Om zóó iets te

verduren, daar behoort wijsheid toe; en misschien is die Courant nog te *nieuw*, om er zoo veel van te vergen.

Evenwel gaat de artikel-schrijver, zijner geraaktheid onbewust, ons ten tweedemaal zijne redeneringen opdisschen. Indien het den lezers niet verveelt, willen wij dat alles nog eens doorloopen, en zien hoe mijnheer ons ter neêrvelt!

Eerstelijk zegt hij overtuigd te zijn, *dat het doel en de strekking van zijn vertoog* (*Handelsbl.* 4 en 5 Sept. ll.) *niet zal zijn miskend bij zijne weldenkende landgenooten.* Voorzeker niet. De strekking was, dat er geen spoorweg behoorde aangelegd te worden van *Havre* naar *Bazel*; maar hoe dat tegen te gaan was, door aan ons Hollanders te vertellen, dat onze vervoer op den Rijn zoo voortreffelijk is, en zeker nog beter kan worden, wanneer alle Rijnoeverstaten daartoe (natuurlijk met terzijdestelling van alle andere plannen) de handen in één sloegen, — dit is het onverklaarbare; en wij wenschten hartelijk, dat de artikel-schrijver, wanneer hij weer eens in een bedaard humeur is, daar een oogenblikje over denke: dat zou geen kwaad kunnen.

Vóór dat onze tegenwerpingen worden behandeld, zegt hij, dat derzelver bron gemakkelijk te erkennen is: het is, namelijk, of *een vermomde vreemdeling*, of *eene zekere vrees.* Met die meervoudige aanduiding schijnt hij zeer ingenomen te zijn: want zij komt op de 3de kolom nog eens terug. Trouwens is dezelve voor ons even onwederlegbaar, als die (beleefde opinie omtrent ons latijn-verstaan; hij had even zoo goed kunnen goedvinden te gissen, dat wij MEHEMED-ALI waren! Wij voor ons drijven de nieuwsgierigheid niet zoo ver; wij bedanken zelfs voor de eer der kennismaking; het is ons genoeg te weten, dat er iemand bestaat, die in het *Handelsblad* artikels schrijft, en van tijd tot tijd, zeer geleerd, zoo eens over den handel meêpraat. Al wat wij tegen die artikels schrijven, of nog schrijven zullen, (mits hij zich niet meer zoo boos make!) kan dus nooit personeel zijn. Wij nemen de denkbeelden, en ook de inkleeding, zoo als zij dáár liggen, en (hetzij met beleefdheid gezegd) wij denken niet aan den schrijver als persoon.

Na deze inleiding, deelt mijnheer (het is immers niet onbescheiden, aan te nemen, dat de schrijver tot het mannelijk geslacht behoort? wij protesteren hier tegen alle verdenking van personaliteit!) zijn besluit mede, om *aan de beantwoording van onze redeneringen een afzonderlijk antwoord toe te wijden*; (wij willen 's mans woorden niet verminken) en wel, om er naderhand op terug te kunnen wijzen. Wij zullen zien!

Vervolgens spreekt mijnheer van *de groote mate van verwarring* in ons artikel. Zou 't niet verstandiger geweest zijn hiervan te zwijgen? Of hebben wij niet zijn eigen vertoog voet voor voet gevolgd? Zie, dat komt er van, als men zich boos maakt. Maar, nadat hij nog vele andere dingen vermeld heeft, zegt hij, dat hij ze met stilzwijgen zal voorbijgaan. Eene vreemde soort van stilzwijgen; men ziet en hoort rare dingen in de wereld!

Nu heeft hij eindelijk *het oog slechts op de zaak.* Zou men hieruit niet moeten besluiten, dat hij tot hiertoe personeel was geweest? Het is maar eene vraag, geen verwijt. Van onzentwege heeft hij permissie, als hij er kans toe ziet. Maar met dat *oog op de zaak, bedenkt hij den toon* van ons artikel. Hier faalt dus het spreekwoord, *uit het oog, uit het hart.* Nog vreemder is het, dat die toon van ons artikel hem latijn in 't hoofd brengt. Wat hebben wij dan in 's Hemels naam geschreven, dat wij met ons gewoon Hollandsch zulke wonderen deden? Waarlijk, men zou haast de pen neêrleggen, anders krijgen wij misschien ook nog hebreeuwsch. Maar die geheele periode zullen wij zoo vrij zijn van over te stappen; door dat latijnsche ding te missen, mogten wij eens den bal geheel misslaan: dat brokje ziet er anders heel aardig uit. Maar — lezen wij voort. Al wat hij in ons artikel aantreft, is een *weerklank van het oude latijn.* Eindelijk, mijnheer, zou men zijn geduld met u verliezen: is zulk eene persifflage geoorloofd? Goed; best; gij verstaat latijn; van harten geluk! maar houdt er een ander niet mede voor den gek. De lezers vergeven ons dezen uitstap: men is zich zelven niet altijd meester.

Zonder voor verwarring in te staan, zullen wij den schrijver van het *Handelsblads* artikel in zijne eigen orde volgen. Hij geeft dus nu op, wat hij vroeger betoogd heeft. Wij hebben daarvan op onze manier een beknopt overzigt gegeven, en zullen nu vooronderstellen, dat onze lezers er mede bekend zijn. Maar luisteren wij naar zijne wederlegging van onze tegenwerpingen. (De lezers gelieven nu het oog te hebben op de tweede kolom, en de gedachte er bij, als het hun belieft.) Wij hadden beweerd, dat tot aanbeveling van de rijnvaart niet veel nut kon getrokken worden uit de vermelding van daarbij gebruikte stoom-sleep-dienst, omdat de kapitale zwarigheden steeds dezelfde bleven, en de kostbaarheid daarenboven nog werd vermeerderd. Mijnheer schijnt dat niet begrepen te hebben. Met een voorbeeld kunnen wij het ophelderen. Denken wij ons, voor een oogenblik, 20 jaren terug, toen er vóór het eerst kwestie was, om hier eene stoomvaart in te voeren. Wanneer de artikelschrijver *toen* geleefd en geschreven had, zou hij noodwendig tegen die *nieuwigheid* en dien *spoed* zijn te velde getrokken, misschien ook uit liefde voor den wind en de trekpaarden, die minder te doen zouden gaan krijgen; en hij zou gezegd hebben: « Waarom dat alles toch? Zie daar, wij zetten immers nog een zeil bij, en nog twee paarden er voor; het gaat immers waarlijk zoo fraai als mogelijk is.» — Dan zouden wij daarop aangemerkt hebben, dat evenwel de stoomvaart verre de voorkeur verdiende; want dat met dat nieuwe zeil de tegenwind niet overwonnen werd, en dat die twee nieuwe paarden veel te luttel hielpen; dat de rijnschepen evenwel hier en daar zouden moeten blijven stil liggen, en dat zij nooit dien regelmatigen voortgang zouden krijgen, al wierd die nieuwe hulp aangebragt. Zoo staat het geschil nu ook. Gij zegt: « ik help immers zoo veel ik kan.» En wij antwoorden: « Dat is braaf; maar het is niets in vergelijking van den spoed, de regelmatigheid, het steeds onbelemmerde, en de onkostbaarheid van een vervoer over spoorwegen.» Het spijt ons, want misschien hebt gij medelijden met het rijnwater, dat zich zou gaan vervelen, wanneer er geen Keulenaars meer doorgesleept worden. Maar wij zijn nog zoo ver niet, en, even als met de trekschuiten op *Utrecht*, zullen er benevens u nog altijd liefhebbers gevonden worden.

Wij hebben geen ander antwoord te geven op uwe aanmerkingen, omtrent ons 1°., 2°. en 3°. Uwe loffelijke pogingen en wenschen, om de rijnvaart, zoo als die is, te verbeteren, prijzen wij; maar wij halen er de schouders bij op, even als bij het nieuwe zeil en de twee paarden. De rijnvaart op te hemelen is nog geene vaderlandsliefde; komt daarenboven hier niet te pas. Wij spreken als kooplieden voor den handel (gij houdt ons niet voor een' koopman; maar de lezers zullen wel begrijpen, dat wij ons eerst nog eens bedenken zullen, eer wij u ons patent vertoonen!) Wij hebben geen de minste affectie voor dit of dat water, noch voor dezen of genen weg; wij zoeken alleen gereed debouché voor onze goederen, en zijn overtuigd, dat dit verkregen of behouden kan worden door de beste en goedkoopste communicatien, om het even of die onder of boven den grond gemaakt worden. Dat zijn immers de eenvoudigste beginselen; hoe kunt gij zoo onnoozel zijn?

En nu kunt gij nog niet begrijpen, waarom wij van uwe *misplaatste tegenkanting* gesproken hebben. Moeten wij het dan, tot uw verdriet, nog duidelijker zeggen? Gij verzet u tegen het aanleggen van eenen spoorweg van *Havre* naar *Bazel!* want dit is de geheele strekking van uw vertoog. Nu mogen wij wel eene zeer groote gedachte van uw vermogen en gezag hebben; en toch komt het ons belagchelijk voor, dat gij, door uw schrijven en ophemelen van de rijnvaart in een Hollandsch blad, vermeent de plannen van Duitschers en Franschen tegen te kunnen werken, die op zijn minst even zoo cijferen als wij. Dit is eene misdaad tegen het gezond verstand. Verbeeldt het u toch, om 's hemels wil, niet, dat gij de regeringen dier natien zult opmerkzaam maken; het zijn niet de regeringen, maar de kooplieden, die de nieuwe communicatien verlangen, en die weten, uit ondervinding in de menigvuldige betrekkingen met *Holland*, even goed hoe het met de rijnvaart staat, als gij.

En nu de verzwijging, zegt gij: maar uwe uitvinding is geheel mis: want, zoo wij ons wel herinneren, kon het vrij duidelijk uit onze woorden worden opgemaakt, dat wij de allerwege bestaande bemoeijingen bedoelden, om onzen rijnhandel te ondermijnen, door het beramen en aanvangen van andere communicatien op den Rijn, uit *Hamburg*, *Frankrijk* en *Belgie*. Wat denkt gij dan wel verstandiger te zijn; die gevaren te verzwijgen, te verbloemen, of met minachting te behandelen, alsof ze daardoor bezworen konden worden; of dezelve duidelijk aan te wijzen, en den Hollandschen handel toe te roepen: « Kom aan, laat ons ook de handen uit de mouwen steken; er is misschien een middel om met voordeel in de concurrentie te blijven.»

Zeer aardig komt mijnheer vervolgens op 't geen hij ons *doel* noemt: en allergelukkigst is de aanwijzing, dat wij van hem *bescheidenheid* moesten leeren. Hij kan ons ook niet vleijen: wel, dat is wel ongelukkig! wij hadden daar zóó op gerekend. Merken wij echter hierbij op, dat men met schrijven nooit een spoorweg maakt; — dat het eenige doel van onze artikels kan zijn, den handel te overtuigen, dat men, bij het oude blijvende, hoe langer hoe meer zou achteruit gaan, en *Amsterdam* nog meer zou vervallen; terwijl het doel van het *Handelsblad* schijnt te zijn, de menschen in slaap te wiegen met het gezang: « och! wat hebben wij toch een mooije rijnvaart!»

Zoo veel is gebleken, dat het *Handelsblad*, (dat is, die heer, die zich met het schrijven dier voortreffelijke en gansch *Europa* zullende bewegen, artikels heeft belast) zich nu duidelijk en stellig verklaart tegen het plan van het aanleggen van eenen spoorweg van *Amsterdam* naar *Keulen*; en vernemen wij tevens, dat dit plan niet gelukken zal. Wij wisten wel, dat hij zeer geleerd is, en knap en vlug schrijft, van tijd tot tijd den bal misslaat, en te spoedig boos wordt; maar dat hij zoo alvermogend was, dat zijn *ja* of *neen* alles zou beslissen, zóó mal hadden wij nog nooit gedroomd. Evenwel, men ziet wonderlijke dingen gebeuren. Wisten de Amsterdammers wel, dat zij zulk een autocraat in hun midden hadden? Maar zij hebben nog niet alles. Binnen kort, zegt hij, zal hij zijn gevoelen omtrent dien spoorweg afzonderlijk uiteen zetten. Dat zal wat geven en de wereld er van gewagen! als hij zijn woord maar houdt. Intusschen, mijnheer, mogten wij u aanraden, nu vast in de schoenen te staan: want wie weet of de heeren, die zich met het plan inlaten, nu niet met den hoed in de hand, en het regterbeen naar achter trekkende, bij u om gunst zullen komen solliciteren, en zeggen: « Hoogverheven artikel-schrijver, gij latijnsche koopman, gij die alles veel « beter weet, dan wij, die onzen handel bewaakt, toelicht, bestuurt en « regelt; met droefheid hebben wij uw vonnis tegen ons plan vernomen. « Ai! wil u toch onzer erbarmen! Spreek toch ook eens, al was het « maar één woordje, ter gunste van ons uit. Wij hebben geld noodig, « maar gij alleen bezit dat; wij hebben medewerking en deelneming noo« dig; maar uw woord alleen kan ons dat bezorgen.» Houdt u dan goed en antwoordt: « Neen, gij zult u met de rijnvaart te vreden hou« den, al zou er gras op de beurs groeijen.» Zoo voegt het een knap, standvastig en latijnsch man te spreken.

Nu nog eene kleine teregtwijzing: vergeef ons, dat wij uw geduld zoo lang op de proef stellen. Gij zegt, dat gij nu van de *Arnhemsche Courant* afstapt. Maar, mijn lieve mijnheer! dat kunt gij niet doen, en het was dus zeer onvoorzigtig dit te verzekeren. Wij zullen het u bewijzen. Dat onnoozel blad papier, dat men de *Arnhemsche Courant* noemt, heeft niets met u te maken: maar gij bedoelt onze geheele kwestie, en

die kwestie hebben wij beiden gemeen. Zoo lang gij mij over die zaak spreekt en schrijft, zoo lang zijt gij in onvermijdelijke aanraking met ons; en gij kunt u daarvan even weinig ontdoen, als van de lucht, die gij inademt; en bedenk er bij, dat verzwijgen hier even weinig de overwinning bezorgt, als in de zaak met de Bazelsche en andere spoorwegen. Verder feliciteren wij u van ganscher harte met de boekjes over spoorwegen: het is gelukkig als men zoo de middelen heeft, om bij de latijnsche nog een moderne bibliotheek te verzamelen. Uw berigt uit *Londen*, in uw blad van 1°. October, was ons ook niet ontsnapt: jammer maar dat gij het zelf niet verstaat. Maar wie kan ook alles verstaan, wat hij schrijft. Wanneer ons de lust niet ontbreekt, zullen wij het u eens uitleggen, op een anderen tijd. Men is nooit te oud om te leeren. N.

AANBESTEDING.

HEEREN BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der STAD *DEVENTER* zijn voornemens, op Vrijdag den 25sten October 1833, des voormiddags ten 12 ure, op *het Stads Wijnhuis*, onder nadere approbatie, door den Stads Rentmeester aan te besteden:

Het MAKEN van eene HOUTEN BRUG over de [illegible], dienende tot gemeenschap met de Stads landen, [illegible]

Waarvan het Bestek en Teekening op de stads Secretarie ter bezigtiging liggen.

Nadere informatien zijn te bekomen bij den stads Bouwmeester *B. VAN ZALINGEN.*

---

§ § § De PROVINCIALE COMMISSIE VAN GENEESKUNDIG ONDERZOEK EN TOEVOORZIGT IN *GELDERLAND* berigt, dat hare gewone Vergadering weder zal aanvangen op Dingsdag den 5den November aanstaande, en nodigt hen, die tot het afleggen van examen wenschen te worden toegelaten, uit, om zich deswege te adresseren, en de vereischte bewijsstukken *franco* toe te zenden, *uiterlijk* op den 26sten October, aan den Ondergeteekende, wonende te *Nijmegen*.

Arnhem, den 2den October 1833.

In naam der Commissie voornd.,
Dr. C. VAN ELDIK.
Secretaris.

AMORTISATIE-SYNDICAAT.
ADMINISTRATIE DER DOMEINEN, WEGEN, VAARTEN, enz.
AGENTSCHAP *ZUTPHEN*.
VERPACHTING.

De AGENT van het DOMEIN te *ZUTPHEN* zal, op Dingsdag den 15den October 1833, des morgens ten 9 ure, ten overstaan van het Plaatselijke Bestuur van *Winterswijk*, in 't openbaar aan de meestbiedende op het Gemeentehuis aldaar verpachten:

1. De ERFPACHTEN uit de Goederen *Oostink*, *Gronde*, *Schimg* en *Ruinink*, onder *Winterswijk*.
2. De WINTERSWYKSCHE KOORN- en ZAKTIEND.
3. De KOORN- en ZAKTIEND onder *Didam* en *Zeddam*.
4. Het MISKOREN en THINZEN.
5. Het INKOMEN der VICARIE *St. Antonie*, met ZAK- en BLOEDTIEND, onder *Aalten* en *Winterswijk*.
6. Eenige KOREN- en GELDRENTEN, onder *Aalten*, *Winterswijk* en *Boekholt*.
7. De KORPACHTEN van 'T ERVE *Storteldér*, onder *Winterswijk*.
8. De GRAANPACHT van den OLDENKAMP en de PIEPERSKAMP, onder *Winterswijk*.

En zulks op alle zoodanige conditien en voorwaarden als ter visie liggen ter Secretarie der welgemelde Gemeente.

De Agent voornoemd,
J. VAN LAMSWEERDE.

---

§ § § Men is voornemens, om, ten overstaan van den te *Arnhem* residerenden Notaris Mr. *G. VAN ECK*, op Dingsdag den 29sten October 1833, des avonds ten zes ure, in het Logement *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, bij inzet, en op Dingsdag den 12den November daaraanvolgende, ter zelver uur en plaats, bij toeslag, in het openbaar te veilen:

1°. Een HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen *Arnhem*, op den hoek van de St. Jans- en Paauwstraten, bewoond door de mede Eigenaresse de Wede. *HENDRIKS.*

2°. Een DITO, staande en gelegen naast het eerste perceel in de St. Jansstraat.

Beide perceelen zullen ook in Massa worden geveild.

Ter bezigtiging vervoege men zich bij de bewoners, kunnende men ten aanzien der voorwaarden van verkoop, onderrigt bekomen ten Kantore van bovengenoemden Notaris.

---

§ † § Door het ministerie van den te *Zutphen* residerenden Arrondissements-Notaris Mr. *M. J. VAN LÕBEN SELS*, door de Regtbank te *Zutphen* daartoe benoemd, en ten overstaan van den Heere Vrederegter des kantons *Lochem*, zal op Woensdag den 23sten October 1833 bij inzetting, en 14 dagen later, zijnde den 6den November volgende, naar genoegen geldende, finaal worden verkocht, telkens voordemiddag om 11 uren, ten huize van de Wede. *DERK OUDENAMPSEN*, te *Lochem*:

De KATERSTEDE het *Oosterbroek*, gelegen in de Gemeente *Laren*, Buurtschap *Exel.*

De Informatien zijn te bekomen bij den bovengenoemden Notaris, door de Regtbank tot de werkzaamheden van dezen verkoop benoemd.

---

§ † § De Notaris *DE KRUYFF*, te *Lunteren*, als daartoe door de Regtbank van Eersten Aanleg, in het kwartier *Arnhem*, benoemd, zal, ten overstaan en ten bijwezen als volgens de wet, op Zaturdag den 19den dezer maand October, des voordemiddags ten 10 ure, ten huize en herberge van de Erven *WOUTER FLOOR*, te *Lunteren*, door de meestbiedenden doen inzetten, en den 2den November daaraanvolgende, op gelijke uur en plaatse voorschreven, finaal verkoopen:

Eene BOUMANSWONING, genaamd de *Muismaat*, bestaande in HUIS, BAKHUIS, SCHUUR, SCHAAPSHOK, TWEE KOORNBERGEN, met daarbij behoorende TUIN-, BOUW-, WEIDE-, HOOI- en DRIESTVELDEN, te zamen groot ongeveer 15 Bunders, staande en aan elkander gelegen in de Buurtschap de *Valk*, onder *Lunteren* voornoemd. Alles te aanvaarden Paschen van het jaar 1835. — Informatien te bekomen ten Kantore van voornoemden Notaris *DE KRUYFF*.

---

§ † § De Griffier *HOFFMANN*, te *Brummen* residerende, zal, namens de Erfgenamen van wijle Jonkvrouwe *E. J. SCHRASSERT*, op Maandag den 21sten October 1833 en opvolgende dagen, telkens aan te vangen des morgens ten 10 ure, op den huize *Beelhorst*, te *Brummen*, wijk A No. 22, publiek, erfhuiswijze, op tijd, verkoopen:

Eenen welgeconserveerden INBOEDEL, bestaande in STOELEN met TRYPTE en andere ZITTINGEN, CANAPÉS, EET-, THEE- en SPEEL-TAFELS, COMMODE, SECRETAIRE, KABINETTEN, BOEKENKASTEN, groote en kleinere SPIEGELS, VUURHAARDEN, SMYRNASCHE TAPYTEN en VLOERKLEEDEN, eene GLADMANGEL, LEDIKANTEN, onderscheidene welgevulde BEDDEN met TOEBEHOOREN, MEUBEL- en VALGORDYNEN, eene groote kwantiteit KOPER, TIN en modern verlakt, aanzienlijk PORCELEIN (waaronder een kostbaar Oost-Indisch de jenné in [illegible]), KRISTAL-, GLAS- en AARDEWERK, eene partij BOEKEN, veelal regtsgeleerde Werken, en SCHILDERYEN; voorts een span zware ZWARTE MERRIE-PAARDEN, 3 stuks MELKVEE, [illegible] VARKENS, BOERENWAGEN, PLOEG, EEGDEN, allerhande BOUW-, STAL-, TUIN- en MELKGEREEDSCHAP, velerlei VAATWERK, PAARDENTUIGEN en hetgeen verder ten dage der verkoop zal worden voorgebragt; voor een iegelijk te zien des Vrijdags en Zaturdags den 18den en 19den te voren, van des morgens 10 tot des namiddags 3 uur.

NB. De PAARDEN, BEESTEN en BOUWGEREEDSCHAPPEN zullen bepaaldelijk in den voormiddag van Woensdag den 23sten October geveild worden.

---

† † † Door verandering van Affaire UIT DE HAND TE KOOP, om met 1°. Mei aanstaande te aanvaarden, een ruim logeabel WOONHUIS, gelegen binnen *Arnhem*, bij de Velperpoort, voorzien van ruime KORENZOLDERS en GRUTTERY, met vrijen UITGANG en waarin de *Grutters-Affaire* meer dan 50 jaren, onafgebroken, met succes wordt gedreven. Adres bij den Drukker dezer.

---

† § § Die eenige schuldvorderingen mogten hebben tot laste van wijlen den Wel Eerw. Zeer Geleerde Heere *JOANNES WILHELMUS VAN DOLDER*, in leven Predikant bij de Hervormde Gemeente te *Wageningen* en Mejufvrouw *PHILIPPINE MARIA BATENBURG*, in der tijd Echtelieden, gewoond hebbende te *Wageningen* en aldaar overleden, worden verzocht daarvan specifique opgave te zenden voor 1°. November eerstkomende, aan het adres van den Notaris *BEEK*, te *Wageningen* voornoemd residerende.

De Ondergeteekende heeft de eer ter kennis van het publiek te brengen, dat hij zijnen Postwagendienst van *Arnhem* op *Utrecht*, [illegible], heeft uitgebreid van *Doesborgh* over *Arnhem* op *Utrecht*, zullende dagelijks, te rekenen van Maandag den 14den dezer, te *Arnhem*, ten huize van den Ondernemer op de *St. Jansplaats*, en te *Doesborgh*, ten huize van de Wede. *HEYDEMAN*, een Postwagen vertrekken.

Onder dankbetuiging voor de gunst en het vertrouwen, hetwelk het publiek tot dus verre aan hem wel heeft gelieven te schenken, neemt hij de vrijheid deze nieuwe dienst aan hetzelve gunstig aan te bevelen, terwijl hij de eer heeft de verzekering te geven, dat niets door hem gespaard zal worden om voor wel ingerigte rijtuigen en de rigtige uitvoering van de dienst de meeste zorg te dragen, en zoo doende de tevredenheid van het publiek weg te dragen.

Arnhem, den 8sten October 1833.

H. S. VAN HEUMEN.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.